

چرا امیر المؤمنین مقابل همه ظلم‌ها نایستادند؟

آیا امیر المؤمنین (ع) توانست عدل مد نظر خود را به طور کامل پیاده کند؟

عمل نکردن به عدالت، دو گونه است: گاه ممکن است مسئولی خیانت کند و گاه با اینکه می‌خواهد به عدالت رفتار کند، عامل بیرونی مانع از پیاده سازی عدالت به طور کامل می‌شود؛ مثلاً سنتی در جامعه وجود دارد که مانع از اصلاح فرهنگ و رسیدن به عدالت می‌شود یا مردم با افکار خود اجازه نمی‌دهند حاکم به عدالت مدنظر برسد یا اشرافی در جامعه حضور دارند که خون می‌ریزند و به بیت المال آسیب می‌زنند.

روایتی موثق نزد شیعه وجود دارد که از طرق متعدد نقل شده است. در این روایت آمده است که شخصی به امام باقر (ع) عرض کرد: با اینکه امیر المؤمنین (ع) عدل محض بود، چرا از برخی بدعت‌ها جلوگیری نکرد و در برابر برخی از ظلم‌ها نایستاد؟

امام باقر (ع) فرمود: «امیر المؤمنین (ع) می‌خواست پایه‌های حکومتش استوار شود تا پس از آن به این کارها بپردازد.»

اگر حکومت مستقر و تثبیت نمی‌شد، مبارزه با برخی از ظلم‌ها و بدعت‌ها ممکن بود به ده ظلم دیگر بیانجامد یا مانع اقامه عدل دردها مورد دیگر باشد. حضرت می‌دانست که در آن شرایط خاص نمی‌تواند هم‌زمان با همه انحراف‌ها و ظلم‌ها مقابله و آنها را اصلاح کند.

منبع:

کتاب قبله کعبه زاد

اثری از حجت الاسلام حامد کاشانی

(جلد اول - صفحه ۲۱۷)